69
desembre 2003
5.000 exemplars
Mensual

la Burxa

Sants
i barris veïns

Periòdic de comunicació popular

Distribució gratuïta

Desallotjament imminent per al Centre Social Hamsa

Ha sortit la sentència desfavorable, però no hi ha data d'execució

Des del Centre Social s'ha iniciat una campanya de mobilitzacions

Després de set anys de resistència i autogestió l'històric centre social d'Hostafrancs torna a tenir una sentència de desallotjament. Si de nou no hi ha una resposta popular o un miracle judicial que ho aturi, sembla que a la quarta anirà a la vençuda. De moment l'assemblea de l'Hamsa ja està preparant tot un seguit d'activitats que al moment de tancar aquesta edició encara no s'han concretat, a part de la jornada antiespeculació prevista per diferents col·lectius el proper 13 de desembre a la plaça de Sants.

>pàgina 5

Demanen dos anys de presó per quatre joves

Manifestació demanant l'absolució dels detinguts

>pàgina 4

Imma Moraleda nova regidora

Informe

La nova regidora

Desde les eleccions municipals del mes de maig passat, al districte de Sants-Montjuic gaudim d'una nova regidora. En ambients associatius dels nostres barris hi havia un cert desconeixement del seu tarannà i història. Sis mesos després de la presa de possessió aquest desconeixement persisteix, per això, des de La Burxa hem editat un petit informe amb la voluntat d'omplir aquest buit.

> pàgina 3

> Opinió

Dia Mundial contra la SIDA

>pàgina 2

> En moviment

Civisme amb molta Gràcia

>pàgina 10

> Que està passant als Països Catalans?

Municipalisme alternatiu al Garraf

> pàgina 11

la Burxa
CSA Can Vies (carrer Jocs Florals 42, 08014 Sants, BCN)
Telèfon: 93 422 16 13
Correu electrònic:
laburxa@llibertat.com
http://www.laburxa.org

Sants — L'Estat espanyol a judici per tortures — 4
Parèntesis — El retorn de Fumantxú — 6
Arreu — Les trampes de l'ITER — 10
L'entrevista — Marc i Marta, membres del CSOA Hamsa — 12

Editorial

Judici a la tortura

L'Estat Espanyol ha estat jutjat al Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg per no haver investigat les acusacions de tortura a les dependències de la Guàrdia Civil durant les detencions d'independentistes en el marc dels Jocs Olímpics de Barcelona l'any 1992. Onze anys han tardat els torturats perquè un tribunal escoltés les seves reclamacions; ningú els retornarà el patiment sofert durant les detencions, ni els anys de presó que els van dur les seves declaracions, però d'alguna manera se'ls pot retornar la dignitat si es reconeix a nivell internacional que es tortura a l'Estat Espanyol. Sense anar més lluny divendres cinc de desembre jutgen a uns joves del nostre barri que també van patir maltractaments a comissaria per tal que s'autoinculpessin d'un delicte de danys contra una entitat bancària. Mentre el jutge Garzón es dedica a investigar les tortures comeses en les dictadures de Xile i Argentina, permet amb la seva indiferencia i el seu silenci les actuacions desproporcionades de les forces de seguretat a les comissaries espanyoles, denunciades any rera any per col.lectius que lluiten per erradicar aquesta pràctica. Haurem d'esperar que un jutge estrella d'un altre indret del món vingui per fer justicia?

Una regidora Bleda?

Des de La Burxa ja tenim el costum de despertar tard i, a vegades, no arribem a allò que se`n diu "l'ull de l'huracà", però, a més, aquesta vegada hem preferit prendre'ns les coses amb calma i no començar a criticar la nova regidora quan encara, i és un dir, no havia pres possessió. Igual que els bons demòcrates li hem donat els cent dies de treva. Però, amb tot el que hem pogut saber del seu mandat al Districte d'Horta-Guinardó i el seu començament al nostre: més de quatre mesos sense reunir-se amb gairebé cap entitat, negativa a rebre el veïnat de Trajà amb Mineria que protestaven per la pèrdua d'una zona de jocs o declaracions de l'estil, on ella es limitaria a les petites millores (llavors ens oblidem de cobrir les vies o arreglar Can Batlló suposo?). Tot això fa preveure una legislatura molt avorrida, i una regidora encara més absent del que ja ens tenia acostumats en Pere Alcover. Potser haurem de treure nous lemes i sortir a les manis cantant "Imma Moraleda: la regidora bleda!"

Un altre cop el dia mundial contra la SIDA?

Un any més arriba l'1 de desembre, el dia en què a molts llocs del món es recorda que el VIH està present a la vida d'algunes persones (uns 40 milions, segons el càlcul d'ONU-SIDA). I com cada any em pregunto si val la pena tot el desplegament d'energia que fem aquest dia per difondre la informació i conscienciar la societat en general davant d'aquest desastre. Em rebel.lo quan a l'associació en la qual participo donant i rebent suport durant tot l'any, comencen a arribar peticions dels més diversos mitjans de comunicació per comptar amb la presència d'algú infectat per donar testimoni de la seva experiència personal. Em rebel·lo perquè les persones que vivim amb VIH tenim capacitat per oferir molt més que un testimoni. Perquè el nostre paper no té perquè consistir únicament en donar testimoni per a què d'altres prenguin decisions. No som el problema sinó que podem ser part de la solució. I, per damunt de tot, em rebel·lo perquè el VIH no ens visita només un dia a l'any sinó que hem de viure amb ell tots els dies de tots els anys. Penso aleshores que, potser, en una d'aquestes intervencions, alguna de les nostres paraules faci que una persona prengui consciència del risc que pren. O bé que una persona responsable d'un centre de joves o dones, o alguna autoritat es pari a reflexionar sobre el que ell o ella pot fer per col·laborar en aquesta lluita. I això fa que acabi per carregar-me un cop més les piles i treure l'activisme al carrer.

Benvingut el Dia Mundial contra la SIDA!

María José Vázquez
Creación Positiva

Cartes a La Burxa

Envia'ns el teu escrit a l'e-mail laburxa@llibertat.com o a Can Vies (c/ Jocs Florals 42 BCN 08014) o a mà a la bústia de l'Associació Cultural Arran (c/ Premià 20).

Carreres universitàries i cicles formatius perjudicats

Segons un esborrany d'allò que podria ser una futura adaptació catalana de la Ley de Calidad i, de cara al curs escolar vinent, s'esmenta que l'aprenentatge optatiu de la segona llengua estrangera, habitualment el francès o l'alemany, s'iniciarà a 1r d'ESO amb dues hores setmanals. A 2n, es continuarà amb el mateix nombre d'hores i, tant a 3r com a 4t, s'ampliarà a tres. Quant a 1r de Batxillerat, tornaran a ser dues hores per setmana.Si tot això es vol fer així, es resoldria el problema de la continuïtat en l'aprenenatge de les llengües estrangeres. No obstant, encara estaríem molt lluny dels 45 minuts diaris, o pràcticament diaris, que es fan de llengua estrangera a països com Alemanya, especialment durant els primers anys d'aprenentatge d'una llengua estrangera, sigui la primera, la segona o, fins i tot, la tercera.Hi arribarem algun dia? Sorprenentment, segons l'esborrany esmentat, a 2n de Batxillerat, l'alumnat ja no podrà fer l'optativa del segon idioma. És a dir, que la continuïtat aconseguida des del 1r d'ESO desapareix i,si es fa desaparéixer l'estudi del segon idioma estranger durant l'últim any de Batxillerat, ¿quina possibilitat tindran aquells alumnes que vulguin estudiar carreres universitàries com les filologies, Traducció i Interpretació o determinats cicles formatius (comerç, turisme, etc.) on actualment es demanen dues llengües estrangeres? El fet que els alumnes es quedin un any sense segon idioma, pot ser decisiu a l'hora de decidir-se a fer segons quin tipus d'estudi posterior. De fet, l'actual cicle formatiu de grau superior anomenat Comerç Internacional, ja pateix un problema seriós de continuïtat en el seu propi pla d'estudi: s'obliga a l'alumnat a cursar totes les hores de la primera llengua estrangera, que ara és l'anglès, o bé el primer any o bé el segon. Respecte la segona, durant l'any que quedi sense idioma estranger, enlloc de repartir les hores de les dues llengües entre els dos anys.La pregunta torna a ser la mateixa, ¿per què no se'n parla de tot això amb la versió catalana de la Ley de Calidad que tindrem el setembre de 2004?

Marta Pombo Sallés
Una professora d'idiomes descontenta i 20 firmes més

El panorama educatiu català no va bé

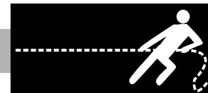
En línies generals, el panorama educatiu català no funciona. Oferta la via de l'escola pública i privada però manté una clara preferència cap als centres educatius concertats (hi destina el 25% del pressupost d'ensenyament). Prima més l'aspecte monetari que l'educatiu. Mentre que l'escola pública acumula el 90% de la població immigrant i fa classe en 600 aules prefabricades, l'escola bressol està en mans d'empreses privades que tracten la mainada com a clients, i els seus recursos educatius com una estratègia més perquè les mares i pares apuntin les seves filles i fills. No obstant, l'escola pública i privada també comparteix una colla de defectes que s'acaben pagant. Sobrevalora les matèries instrumentals (llengües, matemàtiques...) per sobre de les que fan referència a les habilitats socials, emocionals, físiques i artístiques, explica la història amb una clara visió androcentrista i manté un sistema d'avaluació injust i subjectiu que crea grans decepcions i col·loca l'etiqueta de fracàs escolar a determinats alumnes. En aquesta darrera campanya electoral, els polítics, conscients del panorama educatiu, han fet moltes propostes perquè el nostre sistema educatiu millori. Segur que algunes poden ser molt útils però crec, en línies generals, que mai podran resoldre-ho del tot perquè no qüestionen el sistema actual i no centren la seva mirada i esperança en la persona i l'educació. L'educació pot tenir altres formes (escoles autogestionades, ateneus, ...) que ara no es contemplen per ningú, però segur que millorarien alguna cosa i aportarien més creativitat i estima a l'aprenentatge que sembla que es perdi cada vegada més per culpa de la simplicitat i el practicisme.

Jou

la Burxa
Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns

La Burxa és una revista editada per un equip de redacció que es troba dos cops al mes al CSA Can Vies (Jocs Florals 42)
Periodicitat: Mensual
Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@llibertat.com
La Burxa no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta Burxa han col·laborat: Alba Ayala, Roser Benavent, Pau Canela, Bernat Costa, Miquel Darnés, Toni González, Jou, Lancelot, Irina Llopart, Ivan Miró, Mireia, Gemma Parera, David Positiu, Aleix Riera, Roger de Vic, Raül, Soto, Guillem Sànchez, Meritxell Sánchez Amat, Joan Teran, Toni, Casal Independentista, Comissió de La Bordeta.

Imma Moraleda, una regidora que ve de fora

Guillem Sànchez/Sants

Si haguéssim de definir amb una única expressió la sensació que ens queda amb el canvi de regidor de Districte després de les últimes eleccions municipals, seria que ens hem quedat igual però pitjor. Del nostre "estimat" Pere Alcover a la "desconeguda" Imma Moraleda. I no és que es digui per allò de "val més boig conegut...", ja que ha pesar de la seva relativa joventut (tan sols té 34 anys, el que no està malament pel càrrec que té) la senyora Moraleda ja compta amb un bon historial de desavinences, topades amb les associacions, canvis d'opinions i, bàsicament, molta prepotència en les seves relacions amb els seus administrats i administrades. Fins aquí seria fàcil pensar que això ja és el que teníem, i que, per tant, amb el canvi no hi podem perdre res. Però és que a més la senyora Moraleda ni tan sols és de cap dels nostres barris, que com a mínim, i això és innegable, si algú es coneixia aquests carrers era el senyor Alcover.

Una mica d'història

Immaculada Moraleda és una sabadellenca nascuda el 1969, però que va viure la infància i l'adolescència al barri del Congrès, i precisament va ser allí on li va entrar el cuquet del compromís polític, segons declarava en una entrevista: "quan les grans mobilitzacions de les vagues d'estudiants del 87 i 88", sí, precisament les del famós "Cojo Manteca" trencant semàfors amb la crossa i centenars de milers d'estudiants cridant "Maravall (ministre d'educació socialista) dimissió", una Imma de 17 anyets s'afiliava a les Joventuts Socialistes, i per només un any es quedava sense poder fer campanya a favor de l'entrada a l'OTAN. Això sí, va trigar quatre anys en entrar al PSC perquè "considerava que era una mica de dretes". Recentment s'ha diplomat en gestió i administració pública, de fet les últimes assignatures les va aprobar el curs 2001/02.

El 1995 ja era regidora a l'Ajuntament de Barcelona, on s'ocuparia de la Ponència de Dona i Joventut, d'aquesta segona durant vuit anys, i segons el web oficial de l'Ajuntament la seva tasca més destacada ha estat el programa Barcelona Bonanit, que si el coneixeu suposo que no us calen més comentaris, i si no, tan sols saber que no us perdeu res i que no es refereix al "botellón". Curiosament, en la propaganda obliden que també fou la responsable (no se sap si la inventora) del patètic sorteig-xou dels famosos 1.074 pisos de lloguer per a joves amb que ens va obsequiar l'Ajuntament l'hivern passat. Des del Consell de Joventut de Barcelona no són més benevolents i, a l'igual que l'Ajuntament, a penes poden destacar res de la seva gestió, al marge que practicament no ha fet res.

A les últimes eleccions ha repetit càrrec pels pèls (anava catorzena de quinze escollits), encara que al seu favor s'ha de dir que han quedat fora veritables pesos pesants del socialisme barceloní com Ferran Julian o Albert Batlle. També ha perdut la regidoria de joventut a causa de les reestructuracions internes que han comportat la pujada dels socis de govern. Ara s'ha quedat amb la gestió d'un "Programa d'usos del temps", és de suposar per la seva similtud amb el Barcelona Bonanit.

La regidora poc va escoltar les protestes contra la construcció del Túnel d'Horta. La veu del carrer

Una regidora poc dialogant i menys visible

Des de les diferents entitats d'Horta-Guinardó, districte d'on va ser regidora l'última legislatura, hi ha certa unanimitat en considerar-la una regidora "normal" (voldran dir grisa?), que s'ha limitat a gestionar el dia a dia del districte sense despertar massa passions, ni a favor ni en contra. Però en la línia dels polítics socialistes, quan es pregunta per la seva capacitat de diàleg reconeixen que és nula.

Des del Consell de Joves d'Horta-Guinardó, una entitat acostumada a col·laborar amb les institucions, remarquen que ni un sol cop va trepitjar la seu del Consell, i com a anècdota recorden que els va citar per una reunió per dos dies després de les eleccions. El veïnat del carrer Mulhberg, que lluitava contra l'expropiació de les seves cases, recorda al seu web, que els va ser totalment impossible entregar-li en mà les més de 700 signatures recollides contra aquell pla.

Precisament les expropiacions han estat una de les constants del seu mandat, com les ja citades al carrer Muhlberg, però sobretot a tota la zona afectada per la continuació del Carrer Gran del Guinardó, un barri tranquil amenaçat per una via ràpida i que el seu veïnat s'ha apressat a defensar.

Aquest ha estat un dels punts calents del districte, amb forces protestes, tan de les associacions de veïns com dels okupes, molt nombrosos a la zona. Precisament aquests últims han denunciat en diverses ocasions les actituds mafioses de l'empresa pública Regesa (encarregada de l'execució urbanística del pla), que sovint ha utilitzat mesures extrajudicials per a accelerar desallotjaments, com va ser l'enderroc il·legal d'una casa okupada situada al carrer Volart 74 el novembre del 2002.

L'altra gran infraestructura molt contestada al barri, i també relacionada amb la creixent hegemonia del cotxe, ha estat el cas del Túnel d'Horta. Aquest macro projecte, que és de la Generalitat, ha tingut una de les campanyes veïnals i ecologistes

Una Imma modoseta en una foto oficial

més potents que ha vist la ciutat en els últims anys. Altre cop, les queixes a la regidora són per no fer res. Si bé al mes de maig del 2000 declarava que "d'entrada, la nostra postura és no", a finals d'any l'Ajuntament mantenia una posició molt més ambigua i la Imma s'havia fet, un cop més, fonedissa.

Tampoc va demostrar molta rapidesa a l'hora de salvar les masies de Can Mariner i Can Fargas, dos edificis històrics del barri d'Horta, reivindicats com a equipament i patrimoni històric pel veïnat, i que l'Ajuntament es va deixar perdre, quan la propietat, cansada d'esperar la proposta municipal, se les va vendre a immobiliàries privades. Llavors, casualitat o no, l'Ajuntament va decidir començar les negociacions per intentar recuperar-les, en condicions, obviament, molt més desfavorables per l'erari públic i buscant la permuta amb altres terrenys. Aquest cop però no van optar per l'expropiació, però podem dir que aquesta ja és una altra història, i serà explicada en un altre dia.

Pinzellades

La Plataforma contra l'Especulació prepara la seva propera campanya, que consistirà en distribuir més de 100.000 postals amb imatges inèdites de conflictes veïnals i de racons on l'especulació, sigui privada o oficial, està desfent barris.

El tret de sortida de la campanya serà el dia 8 de novembre al matí amb un seguit de paradetes a la plaça Sant Jaume i una roda de premsa de presentació. Posteriorment, el dia 22 de novembre es faran accions descentralitzades de difusió als barris.

L'objectiu de les accions és recollir escrits dels veïns al dors de les postals i fer un lliurament col·lectiu a l'Ajuntament en una data futura que encara està per concretar.

La casa que va ser okupada el passat mes de setembre al carrer Masnou ja ha rebut denúncia penal. Prèviament, una representant d'una immobiliària interessada a comprar l'edifici, va intentar negociar amb els okupants, amb l'intenció que marxessin a canvi d'una suma monetària. La resposta dela okupants va ser que volien la casa per viure-hi i no pas els diners. Això impedirà de moment que la immobiliària, de la qual en desconeixen el nom, pugui efectuar una compra ràpida, pel que l'actual propietari, un particular, se sent molt molest.

La Comissió Antirepressiva de Sants acaba de treure la guia: "Per una resposta col·lectiva" on es donen pistes per tal que els diferents col·lectius i moviments socials puguin reaccionar de forma positiva i eficient davant un cop repressiu, així com acumular l'experiència aconseguida en cops passats. Per demanar-ne exemplars es pot escriure a antirepresants@correu.vilaweb.com o a les distribuidores alternatives.

La Comissió Antipatriarcal d'Endavant va realitzar una xerrada el passat 7 de novembre al Casal Independentista sobre les persones amb VIH des d'una perspectiva de gènere. Hi va parlar una membre del col·lectiu Creación Positiva. L'acte s'emmarca dins la campanya d'Endavant en motiu del dia mundial contra la violència de gènere, pel que també han editat un cartell.

L'Estat espanyol jutjat per tortures

Mireia Ribas /ESTRASBURG

El 18 de novembre es celebrava al Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg, el judici contra l'Estat espanyol per un delicte de tortures. Els fets es remonten al 1992, quan el jutge Baltasar Garzón posava en marxa una operació duríssima contra l'independentisme català. Els demandants denuncien que mentre estaven detinguts van patir maltractaments per part de la Guàrdia Civil.

Les denúncies per tortures que es van interposar han estat desestimades per totes les instàncies judicials espanyoles en aquests 11 anys. Finalment els demandants van decidir recórrer al Tribunal d'Estrasburg, acusant l'Estat espanyol de vulnerar l'article 3 de la Convenció Europea de Drets Humans en dues vessants: per una banda per exercir la tortura i per l'altra, per haver-se negat a investigar les denúncies rigorosament.

En la roda de premsa convocada per Alerta Solidària i el Casal Independentista de Sants, tant advocats com demandants van coincidir a valorar positivament el judici, i a subratllar la pèssima actuació de l'advocat de l'Estat espanyol, que en cap moment va ser capaç de respondre les preguntes del Tribunal. Per altra banda van denunciar que s'impedís la roda de premsa prevista pel dia del judici al Parlament Europeu.

També es va fer pública la intenció de buscar els compromisos de forces polítiques i socials en l'erradicació de la tortura i el compliment de les recomanacions de la ONU pel que fa a la seva prevenció (ignorades per la llei antiterrorista que ara vol endurir el PP). Les entitats organitzadores van recalcar que és necessari que el judici tingui també un cost polític per a l'Estat.

Judici a tres joves independentistes santsencs

Guillem Sánchez/SANTS

Al setembre de 2002, van detenir tres independentistes del barri (i un altre de Sant Andreu) sota l'acusació de danyar un caixer a la Rambla de Badal i una suposada conexió amb banda armada que després es va convertir en fum mediàtic. Un any i mig després els ha arribat un citació de judici, concretament el proper 5 de desembre, però la situació ha canviat força.

Per començar no hi ha ni rastre de cap acusació de "terrorisme" (legalment mai ni va haver), i per aquest fet ja han guanyat dos judicis pel dret de rectificacions a El País i a La Vanguardia, i en queda un tercer pendent amb El Mundo. L'acusació inicial d'incendi s'ha reduit a danys (no n'hi va haver cap aquella nit segons els informes dels bombers) i la policia va a judici sense cap més prova que unes restes de sang trobades a 200 metres de l'entitat sabotejada que, sense demostrar-ho, atribueix a un dels acusats, i les acusacions autoinculpatòries davant la policia de dos dels tres acusats (el quart es va presentar ell mateix a jutjats).

Precisament aquestes declaracions són el punt més delicat de tot el cas: els independentistes denuncien que van ser extretes sota maltractaments i tortures, van ser desmentides a la posterior declaració judicial i, pel tercer detingut, fins i tot davant la propia policia. La denúncia per tortures es troba en fase d'instrucció, després d'un primer arxiu recorregut, i més de 500 persones s'han autoinculpat d'haver danyat el caixer dins la campanya "Si m'haguessin maltractat, jo també m'hagués autoinculpat". Entre els firmants de la campanya es troba Hebe de Bonafini, Martxelo Otamendi i tots els diputats autonòmics d'ERC.

El moment en que van ser lliberats l'any passat ARXIU

Tot i això s'enfronten a una demanda fiscal de dos anys de presó per a cadascú de més de vuit milions de pessetes entre multes i responsabilitat civil. En protesta per aquestes absurdes peticions han convocat una cercavila a la plaça de Sants el proper 3 de desembre a les vuit del vespre, una concentració davant dels jutjats del Passeig Lluís Companys el mateix dia dels judici, 5 de desembre, i pel mateix dia a les set de la tarda un acte al Casal Independentista de Sants amb parlaments de represaliats de diferents casos i actuacions de cantautors.

Quina temporada !!! La del desè aniversari dels Castellers de Sants

Reproduïm un fragment de l'escrit que des de Catellers de Sants ens han fet arribar:

"Aquest any ens ha sortit rodó. Quan al mes de maig descarregàvem un matiner 4 de 8 pel desè aniversari de la colla, tot apuntava que aquesta podia ser una gran temporada. Poques vegades havíem descarregat aquest castell tant aviat.

Vam continuar en ritme ascendent, i tota la colla tenia la mirada posada en un castell inèdit per la nostra colla, el 2 de 8 amb folre. Semblava que el 26 d'octubre, Diada de la colla, podia ser el dia per enlairar aquest castell, però la pluja ens va obligar a suspendre l'actuació. Tot i així, encara quedaven dues grans actuacions per intentar-ho, ja que tant la colla com el barri s'ho mereixia, la Diada de Terrassa i la de Gràcia.

[...]A Terrassa, molts santsencs ens hi van acompanyar, allà vam descarregar el primer 3 de 8 de la temporada, i segon de la història dels Borinots, un castell d'elevada dificultat; després, ens vam atrevir amb el 2 de 8 amb folre, però es va quedar amb un intent, tot i no aconseguir-lo, vam veure que era possible, i sortíem de la plaça contents pel 3 de 8 i amb la convicció que a Gràcia ho aconseguiríem, i efectivament a Gràcia va ser. [...] Allà vam carregar el 2/8 amb folre, deixant per l'any que ve una nova fita, poder-lo descarregar! Amb aquesta actuació pràcticament tancàvem la que ha sigut la millor temporada dels Castellers de Sants.

Des d'aquí volem agrair i felicitar a tots els veïns de Sants, Hostafrancs i La bordeta perquè entre tots hem fet que la nostra Colla, s'hagi situat entre les millors, fent un pas molt important dins del mon casteller.

Gràcies i felicitats !!!"

Nova fita assolida pels Castellers de Sants: el 2/8 amb folre. CASTELERS DE SANTS

L'Hamsa espera data de desallotjament

Elba S. Mansilla/Hostrafancs

Després del judici civil per llei hipotecària que enfrontava la immobiliària Cabrero Dos S.L. amb els i les okupants del Centre Social Okupat, el cas es troba a l'espera de resolució definitiva.

El judici, convocat per al passat 18 de novembre, ni tan sols va arribar a celebrar-se, ja que a les qüestions prèvies, el jutge demanava una caució de 6.000 euros perquè l'Hamsa tingués dret a personar-se com a part en el judici.

A la demanda, Cabrero Dos S.L. exigia que se li retorni la possessió d'una finca que mai no ha posseït, mitjançant l'aplicació de l'article 41 de la Llei Hipotecària. Amb aquest tipus de procés judicial, l'únic que es posa en qüestió és la titularitat de la propietat. El cas roman despolititzat, en el sentit que no s'entra a valorar l'ús social i col·lectiu que durant aquests més de 7 anys se li ha donat al centre social autogestionat d'Hostafrancs. D'altra banda, amb la negativa de l'Hamsa a pagar una caució en qualitat de danys i perjudicis a la part demandant, han perdut el dret a defensar-se.

La resolució judicial no s'ha fet esperar: hi haurà desallotjament, tot i que es desconeix encara la data.

L'assemblea del centre social ha interposat una recurs a l'Audiència Provincial, però podria ser que la sentència s'executés abans que l'Audiència es pronunciï.

Aquest judici ha arribat en un context en el qual s'han reactivat els processos judicials i les amenaces de desallotjament sobre gran nombre de centres socials okupats a Barcelona i a la seva àrea metropolitana: l'Ateneu de Viladecans, l'Ateneu de Korneyà, la Kasa de la Muntanya i Les Naus de Gràcia o Can Mas Deu a Canyelles, entre d'altres.

Aquesta és la quarta amenaça de desallotjament que rep l'Hamsa. Val a dir que el procès judicial amb els antics propietaris, la família Leprevost, va ser arxivat després de més de sis anys de procès judicial i de multitudinàries mobilitzacions socials per aturar el desallotjament. Els Leprevost van decidir finalment vendre's la finca a l'actual propietària.

Informacions actualitzades: *www.csoa-hamsa.tk*

Silicona solidària amb els presos de Tessalònika

Guillem Sánchez i Baban/Sants

En una acció perfectament coordinada, un nombre indeterminat de persones van organitzar un segellat massiu de portes d'accés del metro, utilitzant silicona i puntes metàliques. L'acció va succeir la nit del 2 al 3 de novembre i va afectar 129 portes de 70 estacions de totes les línies i arreu de tota la xarxa. Tot i l'esforç de la companyia per desbloquejar les portes, a les sis del matí moltes encara eren inutilitzables. Als nostres barris l'acció va afectar les estacions de Plaça de Sants, Mercat Nou, Plaça del Centre i Entença com a mínim, però al ser un dels barris on TMB va ser més eficient, els usuaris pràcticament no se'n van adonar.

En general tot es va produir amb molta rapidesa i sense cap tipus de violència, però la policia va detenir dos joves (als que sorprenentment acusa de tots els sabotatges) quan sortien d'una boca de metro a Poblenou, i que van sortir en llibertat després de dos dies a comissaria i passar per disposició judicial. Ja al carrer van denunciar cops i maltractaments a la comissaria de Via Laietana, i les marques que tenien tan a la cara com al cos, així com les taques de sang a la roba feien força creïbles aquestes afirmacions.

Aquests actes van ser realitzats per tal de trencar el silenci mediàtic que envoltava la situació de les set persones empresonades a Tessalònika que, després de ser detingudes durant la Cimera europea desenvolupada el juny passat a la ciutat grega, romanien a la presó sense judici i amb acusacions com manifestació il·legal o portar un tirador (una arma segons la fiscalia grega). Cinc dels presos van fer una vaga de fam durant dos mesos en protesta per la seva situació i en solidaritat amb un company siri, el cual va començar la vaga per evitar ser deportat al seu país d'origen on té pendent una condemna de cadena perpètua per un delicte polític. Després de mesos d'absolut silenci de tots els mitjans de comunicació, durant dos dies tota la premsa barcelonina es va fer ampli ressò del tema.

El jutge va decretar el dia 26 de novembre la posada en llibertat amb càrrecs i espera de judici als set presos. Els set joves que no podran sortir del país fins que no es celebri el judici, han estat traslladats a un hospital on començaran la seva recuperació, degut a les normals i visibles seqüeles de la llarga vaga de fam. Per a més informació: *www.alasbarricadas.org*

Acomiadament massiu a l'Hospitalet

Redacció/ Hospitalet

Un total de 140 persones (135 fixes i 5 amb contracte temporal) han rebut com una gerra d'aigua freda la decisió de la multinacional francesa Carbone Lorraine de tancar la filial que tenen a l'Hospitalet i redistribuir-la entre França, majoritariament, i Tuníssia. La planta catalana Ferraz Shawmut, fabricant de material elèctric, és la quarta que tancarà el grup francès en dos anys alegant pèrdues i insuficient competitivitat, tot i que el comitè posa en dubte aquest argument.

Després de comunicar-se de forma inesperada al comitè d'empresa la presentació de l'expedient de regulació a la Conselleria de Treball s'han efectuat algunes protestes per guanyar força de cara a les negociacions. La més sonada la van provocar les pròpies declaracions paranoiques d'Artur Mas, que va atribuir el boicot per part d'un grup de treballadores i treballadors al seu míting amb pancartes i xiulets, a una maniobra de l'oposició.

Al llarg de les quatre setmanes de negociació s'han anat desconvocant les tres vagues previstes a mida que s'anaven assolint la majoria d'objectius marcats pel comitè afiliat a l'UGT.

Finalment el 13 de novembre el comitè i la direcció de l'empresa van acordar la conformitat amb l'acomiadament. La contrapartida és una indemnització de 60 dies per any treballat amb un màxim de 54 mensualitats i el finançament dels serveis d'una empresa especialitzada en intermediació de treball que diu comprometre's a recolocar un 80% de la plantilla durant el proper any. Gran part de les persones afectades desconfien en tornar a trobar una feina fixa i amb característiques similars a la que acaben de perdre.

Poema

Estimada Marta

Mira'm els ulls que cap fosca no venç.
Vinc d'un estiu amb massa pluges,
però duc foc a l'arrel de les ungles
i no tinc cap sangtraït pels racons
de la pell del record.
Per l'abril farà anys del desgavell:
set anys, cosits amb una agulla d'or
a la sorra del temps,
platges enllà perquè la mar els renti
i el sol i el vent en facin diademes.
Mira'm els ulls i oblida el cos feixuc,
la cambra closa, els grans silencis;
de tot això só ric, i de més coses,
però no em tempta la fredor del vidre
i sobrevisc, aigües damunt del somni,
tenaç com sempre.
Mira'm els ulls. Hi pots llegir el retorn.

Debades plou en algun lloc remot.
Tot és suau, i aquests instants que passo
configurant records que no he viscut
són uns instants d'intimitat extrema
densament plens de tot allò que vull;
moments de vida il.limitada i clara.
Debades plou. També debades xisclen
els falciots ran de finestra, i s'omple
molt lentament el càntir de la tarda.
A voltes cau una cortina espessa
damunt de tot, i tot esdevé estèril.
No és el silenci i és més que el silenci.
Floten els mots en una mar immòbil,
tota la cambra és un parany i esclaten,
inútilment, angoixes i projectes.
Res no distreu d'aquests instants terribles
com tancar els ulls i imaginar una noia
de cos propici al joc, a la baralla.

Des de les hores mortes, talaiot,
m'omplo la pell de dibuixos obscens
i tu hi ets, Marta, en tots. Minuciós
et ressegueixo sines i malucs,
el ventre lleu i el sexe ardent i obscur
amb la punta dels dits extasiats.
Ets una sola i moltes. Complaent
i complaguda alhora rodolem
per un pendent insòlit. Cada gest
perfà l'extrema intimitat del joc
desmesurat i estricte. Marta, els mots
que ens diem sense dir-los no són pas
escuma sinó aigua, i el desig
és un vast horitzó. Si tanco els ulls
te'm fas present i esclaten els colors.
L'arbre de llum tan densa dels sentits
poblat de nou de fulles i d'ocells. "

Abrupte i prepotent, aquest esclat
que em serva erecte i m'empeny cap a tu
muda la sorra en sang i estampa noms
a totes les parets. Indiferent
a la crida del temps, deturo el temps
en el teu cos i et beso els llavis molls
i els pits i el sexe, moll també i suau.
A trenc de somnis pel crestall dels mots
i en silenci dens d'uns besos folls
i alhora astuts, conjurem els perills
i les temences. Glops de boira i mar
fan d'horitzons que vulnerem, i tot
és el teu ventre lleu i els teus malucs
durçíssims i tan dòcils. Marta, el goig
abriva la creixença del desig.
No hi ha cap llac tan clar com els teus ulls
ni cap vent tan subtil com els teus dits.

Miquel Martí i Pol

Les 7 diferències

El raconet cannàbic

Jardí de la Flaca i el Fuster

Hola família! Ja tornem a ser aquí després d'una...breu pausa per dedicar-me a les meves plantetes i a d'altres afers que no venen al cas.
No ha sigut una gran collita però si tota una feinada. Tallar-les, treure les fulles grans, exterminar totes les orugues assasines i golafres que no eren poques, penjar-les a l'armari, assecar-les durant com a mínim quinze dies, guardar-les en recipients hermètics i protegits de la llum. I en acabat, el moment culminant i més esperat de de la collita....el Tast.
El tast ha sigut una mica decebedor perquè no comptava amb un factor extern prou important. La popularització de l'autocultiu és sens dubte un fenomen creixent en progressió geomètrica, sense anar més lluny, aquest any he vist des del balcó de casa fins a tres marihuaneros/es. Com diria "aquell"...*Vamos a más! (i vamos a por ti bigotes!).*
Tornem al tema, el cas és que després de tant d'esforç, les meves nenes han estat pol·linitzades massivament, així que han reduït i molt el temps de floració, conclusió: molta menys collita de l'esperada i a més plena a vessar de llavors, fins al punt que he arribat a la següent "ratio"....
1 porret = 2 llavors de mitjana. "C'est la vie!"

PD: Veïns i veïnes...a partir d'ara talleu-li el cap (i els...) a tots els mascles, que no només serveixen per fer llavors.

Fumantxú baixa dels núvols

Carrers amb història...
La història dels carrers

Camí de la cadena

Aquest topònim, és gairebé una excepció als noms que sovint posa o imposa l'ajuntament. La raó, és que abans era un camí barrat per una cadena, així se l'anomenava popularment i per sort així ha quedat. Quant van SOTERRAR LES VIES, van treure la cadena i no com a altres indrets del barri on volen barrar-nos el pas amb més vies, rampes i cadenes. Durant moltes dècades, ha estat un precari lloc de pas pels qui venien i venen a buscar una millor oportunitat de vida, que la seva terra no els pot oferir. Actualment Can Batlló i el Camí, estan afectats per un gran projecte; no sabem, però, si serà urbanístic o merament especulatiu.

L'enigma

L'alcaide informa que deixarà sortir de la presó una persona a l'atzar per celebrar els 25 anys al càrrec. Trien a un home i li diuen que quedarà lliure si treu de dins d'una caixa 1 bola blanca, havent-hi a dins 9 de negres i 1 de blanca. El presoner s'entera que l'alcaide posarà totes les boles negres; el dia següent li fa el joc, i el presoner surt en llibertat. Com s'ho fa per sortir si totes les boles eren negres?

Enviar solucions a: lenigma@vilaweb.com

Solució de l'enigme de novembre:
L'home era tan baixet que només arribava a prémer el botó de l'ascensor del 7è pis quan plovia perquè duia el paraigües.

El 2n enigma

És aquest animal capaç de pensar?
El bou!!!!!! Els altres, evidentment, ja sabem que no tenen aquesta capacitat.

Música

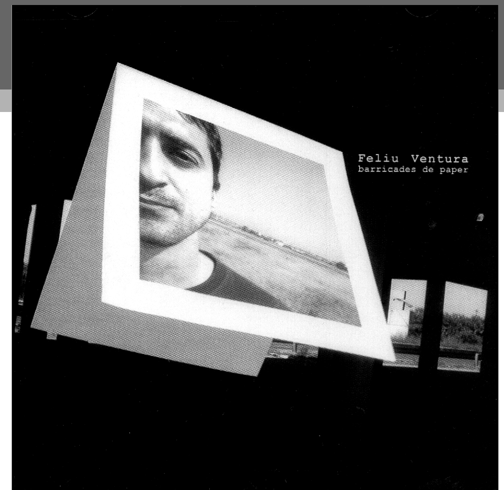
Varis artistes
12 OCT. Crònica il.lícita Dossier + CD
Recopilatori. Fuck Copyright.

L'Assemblea de detinguts/des 12-0 ha editat aquest dossier que s'acompanya d'un cd que recull un parell de temes de les diferents bandes que van participar els passats 24 de gener i 8 de febrer d'aquest any en dos festivals antifeixistes a les viles d'Hospitalet de Llobregat i Torà respectivament. El dossier es divideix en tres parts. La primera part es dedica a fer una interessant crònica de la provocació que significa aquesta celebració des de l'any 1983 fins els nostres dies, amb fotos, cartells i propaganda diversa inclosa. Una altra part recull de manera detallada les diferents agressions que s'han produit en tot aquest temps i, per últim, ens trobem amb les lletres de les cançons dels grups que surten en el CD: Desobediència, Zea's, Hijos de la amnesia, Sin Dios, Skaparapid, Contrabando de Ideas, Àyvàlà, Paz Encañonada i Terrorismo Sonoro.
Lectura, música i compromís! Ho podreu trobar a l'A.C. Arran per només 6 euros.

Suport!

Música

Feliu Ventura
"Barricades de paper"
Propaganda Pel Fet.

Mai m'hagués imaginat que el reproductor de CD de casa meva repetiria tantes vegades el disc d'un cantautor. Feliu Ventura ho ha aconseguit i reconec que té el seu mèrit. Així és, les cançons d'en Feliu atrapen. Potser no s'enganxen quan les escoltes per primera vegada, però si que es van fent un lloc en la teva oïda a mida que passa el temps i es reprodueixen una i una altra vegada inconscientement. "No sé què sent", "Recorda respirar" o "Llibertat", són tres exemples de composicions perfectes i, a l'hora, diferents. Crec que parlar de Feliu Ventura no és parlar del típic cantautor o potser és que he estat molts anys sense donar-me l'oportunitat d'aturar-me a sentir, amb paciència, aquest gènere. No sé què em passa, però crec que Víctor Jara hauria d'estar content...

Reacció!

Llibres

"Cosecha robada: El secuestro del suministro mundial de alimentos"
Vandana Shiva. Ediciones Paidós Iberica. 2003

Vandana Shiva, ecologista i activista índia, prenent com a referència el seu país natal, mostra de forma entenedora i exemplificada la destrucció dels sistemes alimentaris i agrícoles locals per part de les empreses multinacionals, així com la resistència mostrada per part dels moviments populars. Ens demostra les conseqüències nocives que genera l'agricultura industrial -anomenada Revolució Verda- tant pel medi ambient, com per la salubritat dels aliments que consumim, i pel sosteniment vital de milions de persones, especialment dones, que veuen frenades les seves activitats agrícoles de subsistència. Vandana Shiva ens parla de "collita robada", perquè el que el capitalisme anomena "creixement" és en realitat una forma de robatori a la natura i les persones. Malgrat la desesperació que genera aquesta situació, l'autora no ens avoca a la impotència, sinó que reivindica la "democràcia alimentària". Com va dir Gandhi, "no hi ha tirania capaç d'esclavitzar les persones que considerin immoral l'obediència a les lleis que siguin injustes". En fi, l'obra de Shiva és un bon anàlisi, amb un fort compromís polític, dels efectes perniciosos de la globalització a la Índia.

Gemma P.A.

EL COL·LECTIU

En construcció

En aquest any 2003, la direcció de Telefónica insisteix en desmembrar l'empresa i reduir plantilla. La premsa, fent-se ressò de les intencions empresarials, ha repetit que som 24.600 les persones declarades excedents, que es vendran 400 edificis a tot l'Estat i que ens segregaran. Durant 2002 ja en vam viure un avançament: mentre el Comitè Intercentres i els sindicats majoritaris pretenien negociar amb la direcció, els i les treballadors directament afectades i diferents comitès d'empresa responíem amb concentracions i vagues. La nostra lluita ha obligat a l'empresa a aplaçar els seus plans. A més, i donat que el model sindical actual ja no ens serveix, hem constituït una coordinadora que respecti l'opinió crítica dels i les treballadores disposades a lluitar.

Oberta a persones de diferent pensament, afiliades o no als sindicats, l'objectiu és potenciar l'experiència dels últims mesos de lluitar amb la major unitat possible. Emprarem per a això tots els mitjans: difusió de fulls, realització de reunions, convocatòria d'accions; fins i tot ens plantegem la possibilitat de presentar-nos amb candidatura pròpia a les properes eleccions sindicals. En contraposició als models actuals no acceptem jerarquies, cadascú es representa exclusivament a sí mateix. Prenem les decisions per consens, amb votacions orientatives. Funcionem de manera assembleària amb reunions periòdiques setmanals de debat i assemblees àmplies per a les decisions importants. Ens comprometem a treballar amb absoluta transparència, informant de tot als i les treballadores, que tindran sempre la capacitat decisòria. Més info: www.enconstruccio.org

Albert Díez, delegat del Comité d'Empresa per la Plataforma de Treballadors/es En Construcció

Telefònica vol acomiadar 15.000 treballadors

Inherent a la seva naturalesa depredadora, les multinacionals segueixen precaritzant les relacions laborals i destruint ocupació estable. Una de les darreres ofensives és la protagonitzada per Telefònica, empresa que (recordem-ho) participa de l'inversemblant Fòrum 2004. Per cert: amb aquests patrocinadors (hauríem de dir inversors?) no és estrany que els "continguts culturals, de diàleg i pau" del Fòrum no se'ls cregui ningú.

Quina és la cara menys amable d'una empresa que recolza el Fòrum Universal de les Cultures perquè "fomenta la comunicació, el diàleg i la participació"? Doncs, entre d'altres, unes polítiques laborals precaritzadores, basades en tot cas en la comunicació de l'acomiadament, dialogades amb els sindicats a cop de talonari, i motivades per les participacions en beneficis que els accionistes extrauran de l'explotació laboral.

En l'assemblea del 30 de setembre, a les Cotxeres de Sants, els i les treballadores de Telefònica van discutir precisament com els afecta l'actual Expedient de Regulació d'Ocupació (ERO), tant pels 15.000 acomiadaments previstos, com per a la resta de la plantilla que es veurà sotmésa a intensos increments de la productivitat. Avalats per UGT, CCOO i el govern del PP, no són els primers acomiadaments: succeeixen un anterior ERO que n'imposà 10.000 més. Tanmateix, quin sentit tenen en una empresa en contínua expansió, beneficis exponencials i amb més d'un 80% de quota de mercat en el seu sector? Segons Albert Díez, delegat del Comitè de Empresa a Barcelona per la Plataforma de Treballadores i Treballadors En Construcció, els objectius de Telefònica són "estalviar-se els sous més cars de la plantilla per a convertir-los en llocs de treball precaritzats i subcontractats" i en definitiva "donar més benefici a l'accionarat a costa de la gent treballadora".

La trama empresa-CCOO-UGT

Díez, a més, denuncia que Telefònica, CCOO i UGT porten anys fent causa comú en reduir plantilla (75.000 en el 92, en el 2002 quedaven 40.000 i pels tres anys pròxims 15.000 menys) i que de la trama, tant l'Empresa com els Sindicats, en treuen profit. Perquè els sindicats majoritaris accepten acomiadaments? Amb el Pla de Pensions de Telefònica (un dels més importants de l'Estat Espanyol, amb 65.000 persones adscrites) que gestionen junt amb l'Empresa, els dos sindicats firmants s'embutxaquen grans quantitats de diners, amb inversions en immobiliàries o fàbriques d'armament sobretot a l'Amèrica Llatina. A més, CCOO i UGT són propietaris del 41% de Fonditel (gestora del Pla de Pensions) i ingressen milions d'euros que superen amb escreix les quantitats que percebien de l'afiliació afectada pels retalls de plantilla. Quan l'any 92, l'empresa (sense pressions) va concedir una reivindicació històrica (dependre de la Seguretat Social i deixar la vella i franquista Institución Telefónica de Previsión) fou una bona notícia pels treballadors. Tanmateix, s'ocultà que a partir del 96 començarien a reduir la plantilla de manera dràstica, i que així serien les arques de l'Estat (i per tant els treballadors que el financen) les que carregarien amb les despeses dels acomiadaments. Telefònica, així, acomiada tranquilament: els sindicats majoritaris tenen molts bons motius per a mirar cap a una altra banda.

Ivan Miró i Albert Díez

EL RACÓ DEL CASAL

Quan els diaris són pamflets

Unes eleccions com les viscudes ara a Catalunya són un bon moment per a reflexionar sobre el paper desenvolupat pels diaris com a creadors d'opinió política i en l'orientació del vot ciutadà.

Si en condicions normals algú amb un mínim de cultureta ja pot intuir de quin peu calça el diari que acostuma a llegir, tot i la imatge de seriositat i neutralitat que pretengui donar, quan són eleccions sembla que res més importa i tots es treuen la màscara i apareixen com són realment. Llavors el lector només cal que doni un cop d'ull als titulars per veure amb absoluta claredat quins interessos defensa. Aquesta vegada, però, han jugat molt fort al prendre partit, fins al punt de que alguns han estat més pamflets que diaris. I així hem pogut veure com La Vanguardia i l'Avui feien propaganda a favor de CiU mentre El Periódico i El País la feien pel PSC. El PP controla tots mitjans públics estatals i una gran part dels privats. Per contra, ERC i ICV no controlen res. Visca la igualtat d'oportunitats!

Ara bé. ¿Fins a quin punt la grollera manipulació informativa i l'estil pamfletari influeixen i poden condicionar el vot? Ningú ho sap amb certesa.¿I si resulta que, al capdavall, la desmesurada propaganda *sociata* d'El Periódico s'ha girat en contra seva? ¿O si els votants han estat capaços de percebre les fosquíssimes maniobres de CiU els darrers dies de campanya?

Els polítics tendeixen a mitificar la influència dels mitjans i s'obsessionen amb les quotes, però vivim en una societat culturalitzada i, de la mateixa forma què al franquisme la gent era capaç de llegir entre línies i treure conclusions, ara també ho pot fer.

No obstant, és evident que calen més mitjans en català i, sobretot, que estiguin més desvinculats del poder econòmic i polític.

Casal Independentista

Espai de sexualitats

A mode d'introducció...

En aquest número volem obrir un espai de trobada per parlar, reflexionar i gaudir d'un tema tan important com és la sexualitat, que es conforma com un eix fonamental de les nostres vides.

Quan parlem de sexualitat moltes coses es mouen: mites, creences, normes culturals, estereotips, prejudicis, ansietats, imaginació, fantasies, desitjos, pors i afectes.

A nosaltres ens agradar considerar la sexualitat com la forma en què cada persona viu la seva condició de ser home o dona en relació amb altres persones. Perquè la sexualitat ens proporciona una identitat individual en relació als i a les altres en el marc d'una determinada societat.

La idea que cadascú i cadascuna de nosaltres tenim sobre allò que és la sexualitat depèn de si som homes o dones, de les nostres experiències personals, de l'època en què vivim, de la nostra cultura, dels mecanismes de control que exerceix la societat sobre els seus individus... Per això, aquesta columna no pretén ser dogmàtica ni vol partir d'un únic punt de vista. El que volem és obrir canals de coneixement per abordar la sexualitat des d'una visió més creativa, més positiva.

Aquest espai no vol convertir-se en un "consultori de problemes" sinó en un lloc de trobada on compartir experiències amb tothom qui vulgui.

Si voleu participar, escriviu-nos a: creacionpositiva@eresmas.net

Equip de Creación Positiva

L'assemblea contra la guerra rebutja el premi Vila de Gràcia del Districte

Encara que aquest espai està pensat per donar sortida als debats i textos que es generin al voltant de l'Assemblea de Sants, ens ha semblat interessant publicar aquest curiós text que ens ha arribat des de la germana Vila de Gràcia. Allí, el Districte va concedir el premi al civisme Vila de Gràcia a l'assemblea contra la guerra (reconvertida després en assemblea de vila). Aquesta va ser la resposta dels moviments socials al "reconeixement" institucional.

L'escena consisteix en unes vint persones que pugen a l'escenari, dues van llegint. A mida que es van anomenant col·lectius i lluites, grupets de gent va baixant de la tarima, fins quedar només els que llegeixen.

"Bona tarda, senyores i senyors. Moltes gràcies. Ens han dit que avui al Districte de Gràcia repartien premis i que un el donaven a l'Assemblea de Gràcia Contra la Guerra, per la defensa dels valors cívics. Aleshores, amb emoció, hem buscat la paraula al diccionari, no fós cas que no ho tinguéssim clar. I al diccionari del IEC hem trobat: Civisme: "Zel pels interessos i les institucions de la pàtria" *(pausa)*. Només podem dir: gràcies. Gràcies per reconèixer-nos com cívics als que vàrem seure tants vespres a la Virreina per parlar de pau, per parlar de guerra. Però, de quina guerra? És que n'hi ha tantes... A l'Assemblea Contra la Guerra hi ha molta gent que en el seu dia a dia lluita contra moltes guerres. Aleshores, per a qui deu ser el premi?"

1) **"Potser per aquesta gent** *(assenyala un grup)*, que lluita contra les multinacionals i empreses de la indústria armamentística. Aquestes que s'estan beneficiant de guerres com aquella deeee, aquella que encara dura no? a l'Iraq, oi? Humm… Em sembla que no deu ser per ells, perquè si totes les forces polítiques del Districte estan muntant el Fòrum 2004 finançat per moltes d'aquestes empreses... *(silenci)* No, companys *(mira al grup que abans ha assenyalat)*, el premi no és vostre *(el grup se'n va remugant)*".

2) **"Ah, ja sé…Deu ser per la** gent treballadora del barri *(mira un altre grup)*, que lluita i sua cada mes per pagar la hipoteca o el lloguer. Però... la política urbanística de l'Ajuntament, no provoca la pujada dels preus dels immobles? Em refereixo a macro projectes, com el Fòrum 2004, però també a altres del barri. Perquè us heu fixat com està canviant el paissatge a Gràcia? Cases antigues que desapareixen, caixes de sabates d'alt stànding, només a l'abast de poques butxaques. No, no, vosaltres *(es dirigeix al grup)* tampoc sou mereixedors d'aquest premi, sinó us tindrien en compte *(el grup es retira, humiliat)*."

3) **"Bé…**(actitud pensativa…), a l'assemblea també hi ha gent *(assenyala un nou grup)* implicada en una altra guerra: contra l'especulació i per un habitatge digne. Però… molts d'ells van ser i estan sent desallotjats avui mateix. I si els treieu de les cases i centres socials deu ser que okupar no ho considereu gaire cívic. Està clar: *(mira al grup)* el premi tampoc és vostre *(es retiren amb actitud contrariada)*".

4) **"Pensant, pensant…Ja** *(assenteix amb el cap)*; segurament el Districte vol donar el premi a la gent que està lluitant per aconseguir espais públics autogestionats. Aquí en tenim alguns *(mira un altre grup)*, però... que recordi, van voler autogestionar el casal de joves i no els vau donar suport, em sembla, per tant, no els considereu cívics. El premi no pot ser vostre *(ho diu dirigint-se al grup que, visiblement decebut, es retira)*".

5) **"Vaja! Doncs deu** ser per aquesta gent *(un nou grup)* que lluita contra els monopolis mediàtics i per la gestió transparent de la informació. Però no, no… a ells mateixos se'ls censura o se'ls fa el buit mediàtic quan demanen mitjans propis, i no diguem quan demanen gestionar una radio municipal com RàdioGràcia!! Ells tampoc són considerats molt cívics *(s'hi dirigeix)*: el premi, ni tocar-lo, que no us el mereixeu! ... *(el grup se'n va, ofès)*".

6) **"Escolta! Doncs deu** ser per tota la gent gran i infants que participen de l'assemblea. Calla! El premi no crec que sigui per a ells quan no se'ls fa cas. La queixa és constant però els pressupostos mai no arriben i menys si són invisibles".

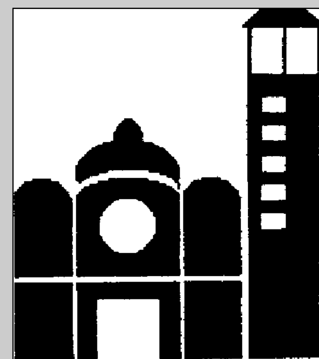
7) **"Ah...per força, el premi** ha de ser per *(assenyalant un grup)* aquests col·lectius que van des del moviment okupa fins al independentista. Col·lectius que lluiten contra la repressió, la precarietat laboral i l'especulació, per un habitatge digne, els presos, el català, etc. Però... no és a ells que se'ls registra els locals, se'ls silencia, se'ls reprimeix...? per exemple els tres membres de l'Assemblea de Joves de Gràcia que van ser víctimes d'un muntatge policial, torturats a comissaria i que ara seran enviats a l'Audiència Nacional. El Districte s'ha posicionat a favor seu? No. Llavors tampoc us deuen considerar cívics. Per a vosaltres tampoc és el premi".

"I podríem parlar de moltes més lluites, però ens allargaríem massa. Em temo que ja no en quedem més. Deu ser que el diccionari no sabia que els interessos de les institucions poden no coincidir amb els de la gent. Crec que cap de nosaltres som mereixedors del vostre premi al civisme. I Pensem que és el Districte qui ha de guardar aquest premi perquè, en tot cas, ens han dit que representeu a tots els veïns i veïnes de la Vila de Gràcia i no dubtem que poseu tot el zel del món en els interessos i les institucions de la Vila. Moltes gràcies per haver-nos rebut en aquest espai. Bona tarda".

Assemblea de Gràcia

La Bordeta, mon amour

Soterrem les vies

A Montmeló, ara fa cosa d'un mes, els veïns i veïnes (més de mil) varen tallar el pas del tren per què les seves reivindicacions (soterrament de les vies) no eren comtemplades en els plans d'urbanisme per l'arribada del tren d'alta velocitat.

Des d'aquesta Comissió de Veïns de la Bordeta hem donat suport incondicional a la Plataforma pel Soterrament de les Vies de Sants i als afectats del carrer Viriat. Malgrat dels inconvenients per part de les administracions no hi ha hagut cap informe tècnic que negui la validesa d'aquest soterrament. A més a més s'ha esgotat tot el gran ventall d'oportunitats tant tècniques com humanes per fer efectiva aquesta acció.

Quan llegiu aquestes línies, la gent de la Plataforma ja haurà tingut una reunió amb la regidora del districte Imma Moraleda, per aquest afer.

Un altra cosa: si no fos per la valentia dels veïns i veïnes de la Bordeta, com estaria el Cinturó?. Només amb la força del poble que va lluitar, ara tenim un Cinturó cobert i una gran Rambla del carrer Badal.

Josep Pons - Comissió de Veïns de la Bordeta

El que s'en va...

Després de 23 anys, ja tocava. Però enlloc de relaxar-se amb la jubilació continua sent un avi "cascarrabies": Calleu!!

Càrregues indiscriminades a Vilanova

Unes 400 persones van recórrer el dissabte 22 de novembre els carrers de Vilanova i la Geltrú per denunciar els incidents del passat dia 8, quan la Policia Local va carregar contra una concentració pacífica de rebuig a les polítiques del PP, davant de l'estan d'aquesta formació a la Fira de la localitat. La policia va carregar indiscriminadament enmig de la Fira produint diversos ferits i detenint a una noia. Més tard una dotzena de policies van assaltar l'Ateneu Popular l'Aixada per escorcollar-lo, colpejant i amenaçant la gent que s'hi trobava dins i provocant desperfectes en el local. A part de la manifestació enmig d'un desproporcionat desplegament policial, els assistents a la concentració i els membres de l'Ateneu han presentat dues denúncies pels fets ocorreguts.

20-N res a celebrar

Els carrers de Sabadell van acollir centenars de persones per tal de denunciar els actes feixistes que durant aquesta tardor han tingut lloc al Vallès. Al marge de mostrar el rebuig cap als grups feixistes que treballen quotidianament a la ciutat, es van exigir responsabilitats polítiques per tal d'aturar les agressions i un posicionament clar de les autoritats davant aquest tipus de violència. La ciutat vallesana ha estat el punt de partida escollit pel grup neonazi MSR per iniciar la seva campanya electoral, obtenint prop de 800 vots.

Nova campanya contra l'especulació

La plataforma aplega més de trenta col·lectius veïnals en lluita.

Roser Benavent/BARCELONA

La Plataforma contra l'especulació, ens que aplega més de trenta col·lectius veïnals en lluita, llença una nova campanya sota el lema "T'agrada l'especulació?" i es disposa a repartir entre els ciutadans cent mil postals amb imatges de barris amb conflictes urbans. Així, pel que fa a Sants les postals reflecteixen la lluita pel soterrament de les vies i la defensa del CSA Hamsa. La Plataforma també presenta postals dels conflictes del 22@, carrer Carabassa, Can Masdeu, Tres Turons, Trinitat Vella, Forat de la Vergonya, entre d'altres. El dissabte 29 de novembre s'endega la campanya amb un acte a la Pl. Sant Jaume a les 11:oo hores, que continuarà el 13 de desembre amb accions descentralitzades als barris i convergirà en un lliurament col·lectiu a l'Ajuntament de les postals signades pels veïns amb la ciutat que volen. La Plataforma ja avança en un manifest que la ciutat que vol hauria d'estar orientada a la justícia social, l'equitat, el respecte i a l'aprofundiment en el dret a decidir dels veïns sobre el seu entorn. Malgrat això, desconfia del model de ciutat que persegueixen els partits que governen les nostres ciutats. La Plataforma, que es reuneix i coordina periòdicament disposa del portal www.plataformabcn.net on dóna més informació dels conflictes.

Més de cent mil postals mostren els conflictes urbans

Una de les moltes impressionants accions que es van veure a la mani. TONI

De Florència a París

Esquelets representen la fam al món en la manifestació de París INDYMEDIA

Bernat/PARÍS

París va acollir a mitjans de novembre l'esperit del Fòrum Social Europeu de Florència del passat any. En la capital francesa es van concentrar moviments socials vinguts de tota Europa, sota l'esperit de "un altre mon és possible". Allí es van poder realitzar conferències, xerrades, col·loquis, sobre temes molt diversos, des de feminisme a pobresa, sobre problemàtiques laborals a antimilitaristes. Amb la idea d'apropar el Fòrum Social Mundial de Porto Alegre als ciutadans, aquest FSE va aconseguir aglutinar a desenes de milers de persones, entre les quals hi havia 2.000 catalans que van sortir en diferents autocars desde Barcelona.Al finalitzar el Fòrum es va realitzar una manifestació pels carrers parisencs que va transcórrer sense cap problema, això sí, amb la ja habitual presència policial.

Acords de l'assemblea

Per concloure el Fòrum es va realitzar una assemblea de moviments socials on entre altres coses es va acordar recolzar les mobilitzacions contra el Fòrum de les Cultures de Barcelona del qual es va desmarcar el FSE.També es va desmarcar dels partits polítics, sent fidel al seu esperit original, ser un lloc de trobada dels moviments socials a nivell europeu.A l'agenda que s'ha aprovat per aquest any, les mobilitzacions més destacades són la jornada del 20 de març (mobilització contra les ocupacions d'Iraq i Palestina) i les que confluiran en la jornada del 9 de maig contra la Constitució europea.

L'ITER, amenaça descartada

Alba Ayala/BARCELONA

Un cop semblava superada la polèmica aixecada per la possibilitat de tornar a reubicar residus nuclears a Vandellòs (Baix Camp), un nou projecte relacionat amb energia nuclear pretenia empantanegar altre cop la població. L'antiga central nuclear Vandellós I, desmantellada després d'un fort accident farà 14 anys, va estar proposada per ubicar-hi un reactor nuclear conegut com a ITER (Reactor Experimental Termonuclear Internacional), tot i que finalment s'ha desestimat.

Què és l'ITER?

El projecte ITER va ser impulsat al 1985 pel govern de Gorbaxov i actualment hi formen part Japó, la Unió Europea, Rússia, Canadà, Xina i els EUA. Es tracta d'un gran projecte científic internacional d'estudi de la fusió nuclear com a nova font d'energia. Segons grups ecologistes, estariem parlant d'un "experiment d'alt risc" que respon al mite de crear un subministrament inesgotable d'energia centralitzat i a gran escala, és a dir, "un model allunyat de la necessitat ecològica i social d'acostar els centres productors als de consum, estalviant així molta energia".

Interessos polítics i econòmics

La candidatura perquè Vandellòs acollís l'ITER va rebre un fort suport institucional. El govern espanyol va anunciar la seva intenció de duplicar la inversió fins a una suma de 900 milions d'euros per afermar la proposta catalana davant els altres indrets competidors a França, el Canadà i Japó. La Generalitat i la Diputació de Tarragona, amb els vots favorables de CiU, PSC i PP, també s'hi van adherir. Fins i tot, Aznar va demanar suport als EUA perquè Vandellòs fos l'indret escollit. Hagués suposat una inversió de 4.500 milions d''euros en 10 anys i un elevat prestigi.

Interessos ecològics

Múltiples grups ecologistes, com ara Ecologistes en Acció, s'han opost fortament al projecte. En critiquen el seu elevat cost, el fet que mai subministrarà electricitat abans de 100 anys mentre produirà prop de 40.000 tones de residus radioactius que necessitaran més de 100 anys per reciclar-se i la possibilitat d'accidents. L'ITER genera gas triti, un isòtop que emet radiació beta i pot causar càncer i malalties congènites i també pot facilitar la proliferació d'armament nuclear.

Què està passant als Països Catalans?

Després de donar la volta a mig món, canviem d'aires. En aquest nou apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, desde Salses a Guardamar i desde Fraga a Maó. Desde LA BURXA volem contribuïr a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques o econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Per una política municipal d'esquerres

Um9 és una organització política municipal, de caràcter unitari i popular de Ribes i les Roquetes. La lluita institucional, a través de la representació a l'Ajuntament i el Consell Comarcal, és un eix més de l'activitat política d'Um9, juntament amb el desenvolupament i la potenciació dels moviments socials, el foment de la participació, el debat i la mobilització populars.

Després d'haver estat opció de govern municipal, d'haver estat els responsables dels primers governs municipals democràtics del municipi de Sant Pere de Ribes (Garraf), d'haver contribuït a les més grans transformacions del municipi, de Ribes i les Roquetes, els resultats electorals van situar Um9 com a segona força política al municipi (5 Regidors i 1 Conseller Comarcal).

¿Significava això el fi d'un projecte polític iniciat a l'ombra del franquisme, enfortit durant la primavera democràtica i encara viu en plena grisor de normalitat política.? Significava això situar Um9 en llindar d'un precipici? Qui coneix la nostra realitat, la realitat d'un municipi com el nostre sap molt bé fins a quin punt la complexitat del mateix incideix de manera important en els resultats electorals.

Poc desprès de les eleccions municipals ja vam dir que ningú s'afanyés a signar certificats de defunció, ni veure en la pèrdua electoral cap renúncia de les raons que ens van motivar a ser presents a les eleccions municipals. Les mateixes per les quals hem estat còmplices de les més grans transformacions del nostre municipi, protagonistes de la nostra història contemporània.

Un municipi canviant, més gran (prop de 25.000 habitants), més metropolità ens ha complicat uns resultats electorals però, no ens enganyem, ens ha donat la més gran entrada d'homes i dones d'aquest nou municipi dins el projecte polític d'Um9. De fet hem convertit entre totes i tots el projecte polític d'Um9 en un instrument d'intervenció política i social a l'alçada de les circumstàncies. Cap partit, ni el propi Psc-Psoe amb tota la seva majoria absoluta, té avui el capital humà, en nombre i voluntats, que té Um9. Si la nostra opció serà o no opció de govern dependrà de molts factors. El que és important ara no és fer quinieles, que mai les hem fet, sinó treballar políticament i socialment per tal d'estar presents allà on es prenen decisions i participar en la mesura que puguem del procés polític i social del nostre poble.

Darrerament observem amb preocupació en el Govern Municipal mostres evidents d' abandonament de les polítiques socials, manca de disciplina urbanística, propostes constants d'aparador i manca d'iniciatives econòmiques que cal contestar. Cinc anys de mal anomenat govern socialista no són sinó la constatació d'una suposada "normalització política" que pot abocar el nostre municipi a: l'estancament econòmic per manca d'iniciatives i actius econòmics i abocament única i exclusivament al sector especulatiu i de la construcció; el greuge social per l'abandó de polítiques socials i el desinterès pels nous focus de marginalització social i econòmica; l'estancament cultural per l'aposta econòmica i de suport a cert sectors socials amb clares finalitats electorals, d'amiguisme i clientalisme polític.

Abocar-se a una política d'inversions amb clares coincidències amb el mapa electoral que els ha estat favorable. Acaparar la informació en els mitjans de comunicació comarcal, gràcies a la maquinària burocràtica de que disposa i com a contrapartida de la publicitat pagada amb els diners de tots. Disposar d'un govern d'onze regidors d'un cost anual de més de 43 milions de pessetes, tres d'alliberats, dos càrrecs de confiança i no assistir a comissions i delegar en treballadors de l'Ajuntament les feines de representació política és desídia i no fer la feina per la qual han estat elegits. Malgrat tota la legalitat és prepotència i poc democràtic.

Davant aquesta situació, el nostre posicionament és clar. Una participació democràtica, una voluntat de fer-nos nostres els afers col·lectius, de manera d'entendre la representació política i la defensa dels interessos col·lectius que va més enllà del debat partidista i que situa els homes i dones d'Unitat Municipal9, els seus regidors i regidores en la necessitat de fer de la seva acció política una clara garantia de servei a la comunitat i de capgirar l'actual acció de govern.

En el camí de la intervenció i representació institucional i de la lluita i organització popular, l'Ajuntament, la voluntat de ser presents en el govern municipal era i és important. Com ho és la voluntat d'aglutinar els sectors progressistes i d'esquerra transformadora del nostre municipi.

www.um9.com
um9@correu.vilaweb.com
Joan Torrents

...i el que ja ha marxat

Ell encara portava més temps entre nosaltres, i segurament el trobarem més a faltar

Ofensiva espanyolista a Som Ràdio

Som Ràdio deixarà d'emetre el 31 de desembre. El nou govern balear no n'ha previst cap partida pressupostària pel 2004, amb la qual cosa l'emissora pública que depneia de la conselleria de Cultura deixarà d'emetre. El tancament de l'emissora, compromesa amb la llengua i la cultura de les Balears, ha estat criticada per col·lectius de defensa de la llengua, mentre els treballadors de l'emissora denuncien que no han rebut encara cap explicació de l'administració. De moment, diuen, només saben allò que el conseller de Cultura va dir al Parlament, és a dir, que Som Ràdio és una ràdio 'il·legal' i 'il·legalitzable'. Els treballadors han anunciat properes mobilitzacions i n'han demanat suport social.

Acusació contra un redactor de l'Avanç

Després de dos anys s'ha celebrat la vista contra el redactor del setmanari valencià Avanç, apallissat per la policia el novembre de 2001 mentre cobria una acció de protesta a Castelló contra l'embassament d'Itoiz (Euskal Herria). Malgrat que durant el judici s'ha desmuntat la versió policial dels fets, el fiscal manté l'acusació d'atemptat a l'autoritat contra el redactor, demanant 14 mesos de presó, inhabilitació, una multa de 400 euros i els costos processals. Pel que fa a les persones que prengueren part en la protesta, una d'elles ha quedat lliure de càrrecs mentre que les altres dos no han pogut ser localitzades.

L'ENTREVISTA

ENTREVISTA AMB DOS MEMBRES DEL CENTRE SOCIALOKUPAT AUTOGESTIONAT HAMSA"

"Hem fet una crida a la solidaritat per defensar el projecte polític de l'Hamsa"

El centre social okupat i autogestionat Hamsa va nèixer ara fa set anys i mig amb l'objectiu de donar cobertura a la necessitat d'espai de diversitat de col·lectius autònoms de dins i fora del barri i amb un plantejament rupturista amb les formes organitzatives tradicionals. Ara fa un mes i escaig, l'Hamsa s'ha enfrontat al tercer procés judicial, el que sembla ser una nova i potser definitiva amenaça de desallotjament. Dues personsesde l'Assemblea de l'Hamsa ens expliquen com pensen defensar l'emblemàtic centre social.

Elba S. Mansilla

Quina és la situació legal actual de l'Hamsa?
Després del judici contra la immobiliària Cabrero Dos S.L per llei hipotecària, podriem dir que el cas està perdut. La rehabilitació que hem fet de l'espai, la vivenda i el projecte que desenvolupem no es discuteixen, en aquest tipus de processos, ja que tot gira al voltant del títol de propietat. Creiem que el desallotjament es produirà en un termini d'un parell de mesos.

En que consisteix el projecte del centre social?
L'Hamsa forma part d'una xarxa d'infraestructures amb que s'ha dotat l'àmbit antagonista de Barcelona. Està formada per una cafeta i una nau que han servit per l'autogestió de col·lectius així com contrainformar i difondre un discurs crític radical amb la democràcia de mercat. L'espai ha fet possible també reunions i activitats de col·lectius, trobades i tallers diversos i projectes d'autogestió personal. Tot plegat ho intentem coordinar des d'una assemblea setmanal.

Els mesos previs al Fòrum 2004 s'estan veient marcats per una ofensiva repressiva contra cases okupades històriques a la ciutat com la Kasa de la Muntanya o les Naus a Gràcia. Quina lectura en feu?
El Fòrum 2004 representa l'operació especulativa més gran que ha viscut Barcelona des dels Jocs Olímpics. Imposa i consolida un model de participació ciutadana (la cultura de la pau) tutelada per les institucions. L'amenaça a les okupacions no és altra cosa que un atac directe a l'autorganització posant en perill espais de trobada, debat i autogestió dels nostres projectes polítics, socials i de vida.

Quin projecte urbanístic afecta el solar on esta situada l'Hamsa?
El solar està afectat per un PERI que projecta obrir noves vies rodades per alleugerir de trànsit a la plaça Espanya i al carrer Tarragona; d'altra banda està pensat d'ubicar-hi 36 vivendes de luxe, una plaça dura i 200 places d'aparcament.

Quin paper hi ha jugat el Districte ?
La situació de degradació de la part no okupada és responsabilitat directa de l'Ajuntament i l'antic propietari. L'estat lamentable del solar és una maniobra per fer-nos responsables de la degradació. Mai ens hem negat a l'enderrocament de la resta de la finca. Hem facilitat l'accés a treballadors que venien amb aquest propòsit. Però no hem acceptat, ni ho farem, cap projecte que no contempli l'existència del centre social en un barri mancat d'espais socials no institucionals.

Tant la FAVB com la majoria d'associacions veïnals del districte de Sants han recolzat sempre les okupacions i han denunciat les maniobres especulatives dels nostres barris. Com descriuríeu la vostra relació amb l'Associació de Veïns i Comerciants d'Hostafrancs?
L'Associació de Veïns d'Hostafrancs ha actuat des del moment de l'okupació, i aquests darrers mesos de forma més insistent, com un autèntic satèl·lit del Districte, pressionant a totes les instàncies al seu abast per tal que ens féssin fora. S'han negat sistemàticament a dialogar sobre una solució que permetés coexistir un espai d'ús comunitari, com ara una plaça, amb l'edifici que okupem. Nosaltres hem defensat sempre aquesta postura. Ara bé, ens oposem a la construcció d'un pàrquing que, a més de ser incompatible amb l'existència del centre social, respon únicament a la transformació a que s'està sotmetent el barri amb projectes com l'ampliació de l'Estació de Sants, el centre comercial de Les Arenes o l'aparició a la carretera de Sants de grans cadenes comercials en detriment del petit comerç.

Com heu pensat encarar aquesta nova amenaça de desallotjament?
Per començar, hem fet una crida a la solidaritat activa perquè defensin el projecte polític de l'Hamsa tots aquells col·lectius autorganitzats i assemblearis, des de grups feministes a projectes de contrainformació, que han fet i fan servir el centre social. Vàries comissions de treball ja s'han engegat. Esperem que en les properes setmanes els carrers se'n facin ressò.

Procés de "renovació" de Barcelona, la col·lecció completa la podeu trobar a www.asfe.org

Adreces **Hamsa** c/Miquel Bleach 15, **Can Vies** c/Jocs Florals 42, **CS de Sants** c/Olzinelles 30, **Casal Independentista de Sants Jaume Compte** c/Premià 31, **Espai Obert** c/Blasco de Garay 2, **AC Arran** c/Premià 20 **A.P. Mawla** c/ Salou 15

Activitats

Presentació "La vuelta a la naturaleza"
Dijous 4 de desembre a les 19h. a la biblioteca del Vapor Vell
Presentació del llibre de Josep Mª Rosselló

Massa Crítica - bicicletada
Divendres 5 de desembre a les 20h. plaça dels Països Catalans

2a BOTIFARRADA A LA CONSTITUCIÓ
Dissabte 6 de desembre a la plaça Osca
Diverses activitats durant tot el dia, concurs de botifarra, tallers de pancartes, acte polític, botifarrada i manifestació contra la constutució a les 18h. a la pl. Urquinaona

Presentació "La Corriente"
Divendres 12 de desembre. a les 20h. a Can Vies
Amb Luís Andres EDO "debats ideològics dins les presons del franquisme

Presentació campanya postals
Dissabte 13 de desembre tot el dia, pl. Sants
Tour pels diferents punts calents del barri.

Jornades-tallers de disseny gràfic
20 i 21 de desembre a la tarda a Can Vies
dissabte per la tarda es farà un curs de photoshop-gimp i diumenge un curs de Quark-Scribus, equivalents en software lliure dels comercials programes de disseny